

Στις 3 Οκτωβρίου του 1993, μέρα Κυριακή, τίθεται ο θεμέλιος λίθος για την κατασκευή του πρώτου Ελληνικού αυτοκινητοδρόμου. Στον Ορχομενό Βοιωτίας. Παρουσία του προέδρου της κυβερνήσεως Κων. Μητσοτάκη. Ας θυμηθούμε το φόντο. Ο τόπος ζει στους ρυθμούς της απόσυρσης, η αυτοκινητική αγορά έχει εκτοξευθεί, το χρήμα ρέει.

Μοιραία το θέμα, προβάλλεται ιδιαίτερα από τον ημεδαπό Τύπο, ειδικό και μη, όπου ανάμεσα σε άλλα αναφέρεται πως:

«Η βάση για τη δημιουργία της πολυπόθητης πια πίστας, είναι γεγονός. Η ΕΛΠΑ, που έχει να λάβει το όλο βάρος της μελέτης και της παρακολούθησης του έργου, πιστεύει ότι η ολοκλήρωσή του, θα αποτελεί σημείο-σταθμό, όχι μόνο για τους αγώνες αυτοκινήτου και μοτοσικλέτας, αλλά και για την ελληνική αυτοκινητιστική πραγματικότητα γενικότερα».

«Το συνολικό μήκος της πίστας, σύμφωνα με το αρχικό σχέδιο, θα είναι 4.136 μ., με ευθεία μήκους 1070 μ., ενώ θα υπάρχει η ταυτόχρονη εκμετάλλευση βοηθητικών διαδρομών, για εκπαίδευση καθημερινών οδηγών. Έχει προβλεφθεί η κατασκευή κτιριακών εγκαταστάσεων που θα περιλαμβάνουν, μεταξύ των άλλων, χώρους παρακολούθησης θεωρητικής εκπαίδευσης και σεμιναρίων.»

«Τα έργα του αυτοκινητοδρόμου Ορχομενού, προβλέπεται να ολοκληρωθούν μέχρι το 1996. Στο τέλος του παρόντος έτους, εκτιμάται ότι θα έχουν ολοκληρωθεί οι μελέτες για τη δημοπράτηση του έργου, η οποία και θα πραγματοποιηθεί στις αρχές του 1994. Η

διεξαγωγή αγώνων προβλέπεται να αρχίσει στις αρχές του 1995, ενώ ένα χρόνο αργότερα εκτιμάται ότι θα έχει ολοκληρωθεί το σύνολο των έργων».

Το 1999, ενώ έχουν παρέλθει επτά χρόνια από την τελετή θεμελίωσης, και τέσσερα από τότε που θα διδόταν η πρώτη εκκίνηση αγώνα στο αυτοκινητοδρόμιο, η Λέσχη εκδίδει μια επετειακή έκδοση για να γιορτάσει τα 75 χρόνια ύπαρξης και λειτουργίας της. Στην σελίδα 61 αναφέρεται:

«Μετά από πολλές προσπάθειες τελικά επετεύχθη η παραχώρηση στην ΕΛΠΑ μιας απαιτούμενης έκτασης στον Ορχομενό και ελπίζεται ότι σύντομα η Ελλάδα θα αποκτήσει επιτέλους ένα αυτοκινητοδρόμιο διεθνών προδιαγραφών».

Στις σελίδες 56 – 57 φιλοξενείται, όπως θα έλεγε και μια ψυχή, ένα μακέτο «του αυτοκινητοδρομίου που πρόκειται να γίνει στον Ορχομενό».

Εκτοτε κύλησαν άλλα 20 χρόνια. Η πίστα στον Ορχομενό δεν έγινε. Η τύχη της μακέτας αγνοείται.

Όταν ετέθη ο θεμέλιος λίθος στον Ορχομενό, πρόεδρος της Λέσχης ήταν ο Αλέκος Δαρδούφας, στο 15ο έτος της θητείας του. Είχε παραλάβει το 1978 από τον Απόστολο Νικολαΐδη, θα παρέδιδε το 1996, στον Βασίλη Δεσποτόπουλο. Πρόεδρος της Ελληνικής Κυβέρνησης ήταν ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης. Είχε παραλάβει τον Απρίλιο του '90, από τον υπηρεσιακό πρωθυπουργό Ξενοφώντα Ζολώτα και θα παρέδιδε σε λιγότερο από δέκα μέρες, στον μεγαλύτερο πολιτικό του αντίπαλο, τον Ανδρέα Παπανδρέου.

Εκείνη την Κυριακή που, ο μέλλον επίτιμος της Ν.Δ., παρίστατο στην θεμελίωση του αυτοκινητοδρομίου, έμπαινε, χωρίς να το γνωρίζει, μα πιθανότατα το υποπτευόταν ή το φοβόταν στην τελευταία εβδομάδα της πρωθυπουργίας του. Την επόμενη Κυριακή, 10

Οκτωβρίου, στις εθνικές εκλογές θα συγκέντρωνε 39,3% απέναντι στο 46,8% του αντιπάλου του οποίος θα είχε και την δυνατότητα να σχηματίσει αυτοδύναμη κυβέρνηση.

Μετά τα μεσάνυχτα εκείνης της Κυριακής, μικρό πλήθος πολιτών θα συγκεντρωνόταν έξω από το σπίτι που τότε κατοικούσε ο πρόεδρος της νεοσυσταθείσας «Πολιτικής Άνοιξης», στην οδό Νυμφών στην Κηφισιά φωνάζοντας με παλμό: «Ελλάς, Ελλάς Αντώνης Σαμαράς». Μόλις τρία χρόνια αργότερα, στις εκλογές του Σεπτεμβρίου του '96, η Πολ.Αν. δεν θα κατάφερνε να μπει στη Βουλή, καθώς δεν κάλυψε το πλαφόν του 3%. Ο αρχηγός της πάντως, θα κατάφερνε να γίνει κυβερνήτης επιτρέφοντας στο, κατά τον Ευάγγελο Αβέρωφ, μαντρί της Ν.Δ.

Κάτι που δεν κατάφερε, την επιστροφή στις αγκάλες του κόμματος, ο ιατρός Γιώργος Συμπιλιδής βουλευτής Κιλκίς. Ο οποίος το '93 αποχωρήσας από την Ν.Δ και συμπορευόμενος με την Πολιτική Άνοιξη, ανάγκασε τη συμπολίτευση σε απώλεια της δεδηλωμένης, οδηγώντας τον τόπο σε εκλογές και τον

[Κ. Μητσοτάκη](#)

, πρωταγωνιστή της πολιτικής σκηνής σε ανάλογα σενάρια, αλλά με αντίστροφους ρόλους από το '65, εκτός Μαξίμου και εκτός προεδρίας της Ν.Δ. Είναι περίεργο, πολύπλοκο και εκδικητικό τέρας η Πολιτική. Αν και μάλλον είναι περισσότερο αμοραλιστική από πολύπλοκη.

Βεβαίως όσο και αν ο Κώστας έβλεπε τον Ανδρέα και, κατά την λαϊκή έκφραση, του γύριζαν τα άντερα, πράγμα που ασφαλώς συνέβαινε και από την άλλη πλευρά, κάθησε στου Μαξίμου και παρέδωσε κανονικά, όπως είθισται σε όλα τα πολιτισμένα κοινοβουλευτικά καθεστώτα, όταν προκύπτει αλλαγή μέσα από τις εκλογικές διαδικασίες. Αυτό το εθιμοτυπικό δεν τηρήθηκε στο εκλογικό αποτέλεσμα του Ιανουαρίου του '15, όταν ο Α. Σ. δεν παρέδωσε στον επόμενο. Ήταν η πρώτη φορά που συνέβη κάτι τέτοιο. Στις πρωτιές του απερχόμενου, ας προστεθεί ότι ήταν ο πρώτος εκλεγμένος πρωθυπουργός, πιθανόν σε παγκόσμια, κλίμακα που έκλεισε κρατικό ραδιοτηλεοπτικό φορέα. Ακολούθως μας ενέσκυψε και η πρώτη φορά αριστερά.

Επιστρέφοντας στο θέμα του αυτοκινητοδρόμιου, για όλους αυτούς τους προαναφερθέντες λόγους, θα ήταν καλύτερο να είχε γίνει η τελετή θεμελίωσης του μετά τις εκλογές. Τις τόσο πολωμένες εκλογές. Τέλος πάντων, η εκ των υστέρων κριτική, ως γνωστόν, δεν είναι δύσκολη. Εξάλλου κανείς δεν μπορεί να βεβαιώσει πως, αν δεν είχε χάσει εκείνες τις εκλογές ο Κ. Μητσοτάκης, η πίστα θα είχε σίγουρα γίνει. Όπως επίσης άδηλο απολύτως

είναι, τι θα είχε συμβεί στο εγγώριο μότορσπορ αν είχε κατασκευαστεί εκείνη η πίστα.

Μοιραία η λαϊκή θυμοσοφία, έκανε σχόλια περί της παραδοσιακής ατυχίας, γκαντεμιά ήταν η ακριβής λέξη, του Επίτιμου. Αλλά πόσο γκαντέμης είναι κάποιος που έφτασε σχεδόν τα 100; Ίσως δεν ευτύχησε να δει κάποιο από τα τέκνα του στην προεδρία της κυβερνήσεως. Αλλά ούτε ο μεγάλος πολιτικός του αντίπαλος τα είδε. Το είδαμε, το ζήσαμε και αυτό, εμείς. Νεποτισμός είναι η λέξη αν την έχουμε λησμονήσει και το αποτέλεσμα της κάτι μεταξύ ατυχίας και δυστυχίας, στον τρέχοντα αιώνα τουλάχιστον.